

Astronomia si spatiul-partea 2

Anticii au grupat stelele in constelatii si au imaginat harti ale cerului. S-a constatat ca stelele din emisfera nordica nu sunt identice cu cele din emisfera sudica si ca aspectul cerului instelat variaza in functie de anotimpuri. Instrumentele Astronomiei s-au perfectionat de-a lungul secolelor. Primele instrumente optice, luneta si telescopul, au fost inventate in secolul al XVII-lea. Luneta a fost folosita pentru prima data de Galileo Galilei, iar telescopul de Isaac Newton. Pentru studierea radiatiilor emise de astri se folosesc lunete astronomice, telescoape-gigant, radio-telescoape, iar pentru captarea radiatiilor din atmosfera, avioanele, rachetele sonda, baloanele si satelitii. Toate imaginile obtinute de aceste instrumente sunt astazi analizate pe calculator.

Cei mai mari astronomi ai Antichitatii au fost Hiparh si Claudius Ptolemeu (secolul al II-lea i.Hr.). Nicolaus Copernic (1473-1543) a sugerat ca Pamantul si celelalte planete se rotesc in jurul propriilor axe si a Soarelui. Galileo Galilei (1564-1642) a descoperit relieful Lunii, fazele lui Venus, cei patru sateliti ai lui Jupiter si o multime de stele. Johannes Kepler (1571-1630) a descoperit legile (numite mai tarziu "Legile Kepler") miscarii planetelor in jurul soarelui iar Isaac Newton (1642-1727) a enuntat Legea atractiei universale.

Pierre Simon de Laplace (1749-1827) a avansat ideea provenientei sistemului solar dintr-o nebuloasa iar Urbain le Verrier (1811-1877) a inlesnit descoperirea planetei Neptun. Albert Einstein (1879-1955) a reinnoit cunostintele de astronomie, George Henri Lemaitre (1894-1966) a emis teoria provenietei Universului din explozia unei cantitati de materie, Edwin Powell Hubble (1889-1953) a semnalat existenta galaxiilor in afara galaxiei noastre s.a. Departate de a-si fi epuizat tainele, Astronomia ramane una dintre cele mai fascinante si incitante provocari pentru spiritul uman.